

[Knud Kristensen.]

det nu for en Virksomhed, som skulde sælge Varen? Det var en storindustrial Virksomhed, som i de sidste 10 Aar, saa vidt jeg ved, har givet 10 pCt. i Udbytte. Hvem var det, der skulde betale? Det var i alt væsentligt den danske Landbostand, for det drejede sig om en Vare til en Forretning, som benyttes af den.

Man kan saa sige: Ja, men hvad viser det? Det viser det ganske simple, at hver Gang Landbruget og Eksporten siger: I maa gaa med til Prisforhøjelse paa vore Varer, naar vi skal give en saadan Pris — saa siger man: Nej, det kan vi ikke af Hensyn til Forbrugerne, det gaar ud over dem. Men naar det gælder at beskytte Storindustrien her i Landet, saa kan den give en meget højere Arbejds løn og et meget større Udbytte, ja, saa har man ingen Betænkeligheder, saa er der ikke det fjerneste i Vejen, saa gør man det Gang efter Gang.

Saa kan man spørge: Ja, men er der saa ikke Tale om Konkurrencepriser, som ligger langt under det rimelige? Jeg skal her oplyse, at den paagældende Vare er ikke fra en Negerstat, men fra en Stat i Europa, som har Guldvaluta. En Storindustri her i Landet maatte for den samme Vare have en Pris, der laa 50 pCt. over den Pris, den kunde købe Varen for i et af de Lande, man kalder Guldlande.

Derfor er Talen om, at vi har Ansvaret for, hvad der her foregaar, fuldstændig hen i Vejret. Vi kan ikke kontrollere det hele. Jeg tror, at der er 300 Menneskerovre i Valutakontoret, og hvordan kan vi som Rigsdagsmænd kontrollere alle de Afgørelser, der træffes? Det er ganske umuligt. Det er kun de principielle Spørgsmaal, vi i nogle Henseender faar Oplysning om og kan tage Stilling til. Derfor er Talen om, at vi har Medansvar for alt, hvad der foregaar i Valutakontoret, fuldstændig hen i Skoven.

Disse Bemærkninger om Valutasagen har jeg ønsket at gøre her, fordi jeg mener, at det er den Valutapolitik, der føres, som gør, at hele det danske Erhvervsliv ligger i Regeringens Haand. Regeringen bestemmer, hvem der skal have Indtægter, og hvem der ikke skal have det, hvilke Produktionsgrene der skal have det, og hvilke ikke. Naar det ligger saaledes, er det ogsaa ganske uforvarligt, at man ikke lægger Forholdene saaledes til Rette, at de forskellige Erhverv stilles nogenlunde lige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det vil jo ikke være muligt inden for en kort Bemærknings Ramme at svare det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i alle Enkeltheder, men senere paa Dagen eller vel en Gang i Morgen tidlig faar jeg jo Ordet og vil kunne gøre det.

Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at anholde den uredelige Agitation, det ærede Medlems Tale er Udtryk for. Nu er Forholdet jo dette, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har været Medlem af Rigsdagens Valutaudvalg et Par Maaneder, siden Januar, eller hvor længe det nu er, og det ærede Medlem har deltaget i en eneste Tildelingsperiodes Tilrettelæggelse. Det ærede Medlem har overhovedet ikke deltaget gennem Aarene 1932, 1933 og 1934, saa naar jeg siger, at der ikke er stemt mod Regeringen, burde det ærede Medlem have oplyst, hvor man har gjort det. Da det ærede Medlem efter den gældende Valutalov havde Mulighed for det, gjorde han det ikke. Derfor har jeg Lov til at stille to Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Den Valutalov, der gælder i Dag, er saa at sige enslydende med Valutaloven for 1934, som Venstre ogsaa havde stemt for. Hvorledes kunde Venstre da det? Mit andet Spørgsmaal til det ærede Medlem er dette: Hvorledes vilde man efter det ærede Medlems egen Valutalov handle med Varerne? Det høje Ting har Lov til at sige til Partiet Venstre, der under 7. December fremlagde Forslag til en Valutalov, og som vidste, hvorledes vore Handelstraktater var, som vidste, hvorledes Traktaten med England var, og nogenlunde vidste, hvorledes Traktaten med Tyskland var, at saa maa de dog ogsaa have gjort sig Forestillinger om, hvilke Varer der vilde komme paa den bundne Liste, og hvilke ikke. Hvis det ærede Medlem ikke kan svare paa dette Spørgsmaal, er det et Udtryk for, at Venstres Stilling i denne Sag kun er den, at de, efter at de har ført Rigsdagen ind i den, er sprunget fra af de laveste partigeoistiske Grunde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Det er fuldkommen urigtigt, at Valutaordningen i særlig Grad begunstiger Industrien paa Landbrugets Bekostning. Med de Handelsaftaler, som danner Grundlaget for Valutalovens hele Administration, har Landbruget opnaaet betydelig højere Priser paa de Varer, de sælger, i væsentlig Grad ved, at Industri